



Qazənfər MƏSİMOĞLU

SEVİNCİM

Bu gecə yuxumu əlimdən aldı,
Xankəndi sevincim, Şuşa sevincim.
Uzun ayrılığın vüsalı baldı,
İstərəm hamıya düşə sevincim.

Qısassız qalmasın, o işgəncədi,
Dünən Xocalıydı, bu gün Gəncədi.
Dözümlüyü qədər kövrək, incədi,
Bir daha sınmasın şüşə sevincim.

Borçalı, İrəvan, Dərbəndlə Təbriz,
Köhnə yaraların buraxdığı iz.
Tanrım, öz bəndəni qoyma ümitsiz,
Bilirəm çatacaq beşə sevincim.

Müzəffər ordumuz tarix yazandı,
Müdrək sərkərdəylə uğur qazandı.
Şeirəm ürəyimdən gələn əzandı,
Çevrilib əzana, şeirə sevincim.

BORÇALI

Sənə cənnət deməsəm, dilimə düyün düşər,
Ayağımdan yer qaçar, başına göyün düşər.
Payına bir şair də belə ərköyün düşər,
Vəsfini yazan odur ürəyinə, Borçalı.

Keçmişsən, gələcəksən, tarixsən, əbədisən,
Yanılmaram adına müqəddəs Kəbə desəm.
Paksan, safsan, durusan, halallıq məbədisən,
Qurban olum duzuna, çörəyinə, Borçalı.

Həsret güc gələn zaman dadıma yetən oldun,
Ürəyimdə boy tutan, dilimdə bitən oldun.
Vətənin qıraq yeri, qürbətdə Vətən oldun,
Namərd gülləsi dəydi kürəyinə, Borçalı.

Tanrıdan ənamısan Qəzənfərə verilən,
Hər sözüm bir çiçəkdi çəmənindən dərilən.
Könlümün sarayısan divarına hörülən,
Daş olam, dönə biləm gərəyinə, Borçalı.

SEVDİM

Səni bir böyükcə sevə bilmədim,
Ağılı kəsməyən uşaqca sevdim.
Qismətim olmadı istəyim qədər,
Gözümə tutmağa işıqca sevdim.

Soruşdum gördüyüm köhnə “Qu”lardan,
Neyçin nur olmasa aşkar ular dan?
Dünyanın üzünü tutan sulardan,
Bəxtimə çatacaq qaşığıca sevdim.

Yaşa Qəzənfərin qəlbində, yaşa,
Pöhrə ümidlərin batmasın yasa.
Gah Qəribə döndüm, gah da Abbasa,
Gülgəzini sevən aşığıca sevdim.

ÖZÜMƏ

Güman əl-ayaqdan keçib,
Dilədi innən beləsi.
Bəyəndi, bəyənmədi,
Belədi, innən beləsi.

Daha köçünü nizamla,
Bənzərin var, yanan şamla.

Gözündən süzülən damla,
Gilədi innən beləsi.

Dünya sənə dar qurulub,
Məzar yerin gor qurulub.
Sağın, solun tor qurulub,
Tələdi innən beləsi.

Dərdinə demə nərəmdi,
Sağalmayan bir vərəmdi.
Nə Əslidi, nə Kərəmdi,
Lələdi innən beləsi.

BU NƏ GÖZƏL OYANMAQDI, İLAHİ?!

Qələm tutdum, ağ vərəqi qaraltdım
Hikmətini duyan vaxtı, İlahi.
Zəlil yatdım, oyananda azaddım,
Bu nə gözəl oyanmaqdı, İlahi?!

Vətənimdə qaçqın, köçkün sayıldım,
Kəm bəxtimə, taleyimdə bayıldım.
Otuz ildi yuxudaydım, ayıldım,
Bu nə gözəl oyanmaqdı, İlahi?!

Bu ilki yaz könlümüzə ilacdı,
Xarı bülbül öz yurdunda gül açdı.
Körpələr də vətən deyib dil açdı,
Bu nə gözəl oyanmaqdı, İlahi?!

El yığıldı, hamı ağzı bir oldu,
İgidlərim pələng oldu, şir oldu.
Qarabağım ocaq oldu, pır oldu,
Bu nə gözəl oyanmaqdı, İlahi?!

Mən bir daha belə ağır yatmaram,
Vüsalıma acı həsrət qatmaram.
Bu yuxumun ağrısını atmaram,
Bu nə gözəl oyanmaqdı, İlahi?!

İYDƏ ÇİÇƏYİ

Necə ətirlidi, necə gözəldi,
Görəntək tanıdım göydə çiçəyi.
Sevib yaradıblar biri-birini,
Çiçəyi iydəni, iydə çiçəyi.

Tutsa başın üstə sarı çətrini,
Əzizlə, əziz tut əziz xətrini.
Qoxlamaq istəsən əgər xətrini,
İncə-incə toxun, əy də çiçəyi.

Sağında-solunda yaşıl yarpağı,
Yetişib ömrünün bəxtəvər çağı.
Köksünə sıxıbdı sarısı, ağı,
Elə bil gəlin də, bəy də çiçəyi.

DƏYMƏSİN

Payızdı, hava sazaqdı,
Yollarına qış dəyməsin.
Piyada yolun uzaqdı,
Ayağına daş dəyməsin.

Sevgi payın ulu olsun,
Yolun Gülgəz yolu olsun.
Arzuların dolu olsun,
Gözlərinə boş dəyməsin.

Yanma keçən hədərinə,
Qismətinə, qədərinə.
Həsərinə, kədərinə,
Bir az sevinc qoş, dəyməsin.

Cah nökərdi, ağrı şahdı,
Ötürdün sevdalı vaxtı.
Çəkdiyin amandı, ahdı,
Nalədi innən beləsi.

Kim bələdi, de kim бүkdü,
Qalan ömür incə tükdü.
Kürəyinə ağır yüküdü,
Şələdi innən beləsi.